

„ŠPEKTAKL“

Sedmi dan jubilarnog Festivala.

Sunčano jutro, festivalska atmosfera ispred KSC-a.

Monografija povodom 50. rođendana.

Sretna lica organizatora i gostiju.

Ponosan sam što smo uradili Monografiju 50. festivala FEDRA.

Žao mi je što je urednica Monografije, Tidža Čaušević, bila spriječena da prisustvuje promociji, ali je poslala vrlo emotivno pismo, koje je naša Adna Rizvan, moderatorica promocije, pročitala.

Hvala Tidži za sve i želim joj da brzo ozdravi.

Na promociji se prvi obratio direktor KSC-a i direktor Festivala, Mirza Idrizović, ne krijući oduševljenje, kao što ga nisam krio ni ja, Senada, Vahid i načelnik Hasan Ajkunić.

Sretni i ponosni.

Sinoć su mladi glumci iz Kaknja solidno odigrali svoju predstavu.

Hrabro, samo da nastave tako.

Potom spektakl.

Tuzlaci sa „Hankom“.

Igra, ples, pjesma, vriska, cika, plač!

Bosanski mjuzikl.

Adnan je to.

On nas je navikao na mnogoljudne predstave i spektakle.

Kaže jedna gledateljka: „Voljela sam im se pridružiti, sve je igralo u meni.“

Veli joj drugarica: „I ja isto, ali nismo imale nošnju.“

„Znam moja ti, 'nako kažem“ – odgovori joj ova, gurajući se prema izlazu.

Večeras će biti odigrana posljednja predstava u takmičarskom dijelu.

Trebinjci.

Naši dugogodišnji prijatelji, Darko, Igor i ekipa.

Mi idemo dalje.

SA NAMA JE FESTIVAL JOŠ JAČI...

Vrijedni volonteri, učenici i uposlenici **Gimnazije Bugojno** su i ove godine dali veliki doprinos na Festivalu. Kultura živi, mladi je održavaju!

- **Nedžad Milanović**
- **Senada Milanović**
- **Mirza Bušatlić**
- **Belma Šabić**
- **Adin Kurbegović**
- **Fatima Aletić**
- **Adi Velagić**
- **Selma Haznedarević**
- **Emina Duradbegović**

- **Nejla Kadrić**
- **Lamija Fuka**
- **Elma Dautbegović**
- **Amila Hamzić**
- **Ajla Dadović**
- **Farah Terzić**
- **Ines Fuka**
- **Selma Huskić**
- **Iman Idrizović**
- **Azra Dželihodžić**

MEDIJI O NAMA

Bug.ba

Upišite ovde i |

Pretraga

16:14   •

Bogat program šestog dana festival...

 bug.ba

Bogat program šestog dana festivala Fedra

OKRUGLI STO

Dramski studio JU “Kulturno-sportski centar” Kakanj

OŽILJCI

Režija: Mirza Bajramović

Strajo Krsmanović, moderator okruglog stola, pozdravio je sve prisutne i naglasio kako se približavamo kraju FEDRE. Zamolio je Mirzu Bajramovića da nam se obrati i kaže nešto o predstavi.

Mirza Bajramović je pozdravio sve prisutne i istakao kako je ovo najmlađa grupa unutar pozorišta. Dodao je kako su imali pedeset i šest premijera amaterskih, profesionalnih, poluprofesionalnih kao i pozorišni edukativni program. Ističe kako je predstava „OŽILJCI” nastala kao kolektivni autorski rad, gdje su došli na ideju da tema obuhvata emocije: brige, straha i ljutnje. Naglasio je kako su angažirali stručnjaka, tačnije psihoterapeuta, s kojim su proveli istraživanje tih emocija, kao i posljedica koje te emocije izazivaju, te su iz tih priča izvukli tekst koji će govoriti u predstavi. Kaže kako su monolozi unutar teksta autorska djela samih glumaca. Ističe kako čovjek najčešće ljutnjom reaguje na nepravdu, što dovodi do velikih posljedica, jer se problem u našem društvu najviše stvara u vezi egzistencije kako ljudi dolaze do poslova. Za kraj, dodaje kako poruke koje glumci govore, po završetku predstave, su poruke koje su oni izvukli iz zaključka kroz razgovor sa psihoterapeutom, sa željom da nam dočaraju kako trebamo da prihvatimo svoje emocije kakve god one bile.

Strajo Krsmanović je pohvalio ovu mladu pozorišnu grupu koja se bavi ozbiljnim temama. Dodao je kako sumnja da se u ovoj predstavi krije neka zamka. Kaže da pozorište postaje nevolja kada se neko bavi opštim temama na opšti način, ali ističe kako je pozorište iz Kakanja to pokrilo na jedan veoma moderan način, sa jednostavnim kostimima kao i scenografijom.

Sladana Zrnić, članica stručnog žirija je naglasila kako ona ovaj vid predstave vidi kao jednu edukativnu dramu ili tetatar i pritom dodaje kako je ovo jedna vrsta rehabilitacije za učesnike. Poredeći predstavu DIS-a iz Banje Luke, koji su imali dobru ideju, ali su imali nedostataka u realizaciji, istaknula je da su Kakanjci uspjeli postići dobru realizaciju: tačan scenski pokret, govor. Spomenula je da je nedostajalo humora, jer pozorište ne smije da ima tu odgovornost da publika sa predstave ode utučena. Naglasila je kako mora postojati rediteljsko ili dramaturško rješenje kako bi se riješio ovaj problem. Ističe kako moramo imati životne “roler koster” situacije kako bi se vidjela razlika. Kaže kako je ona uz pomoć ove predstave imala čas psihoterapije, međutim, da je potrebno

još scene u kojima bi došlo do katarze, nakon kojih bismo se osjećali dobro. Za kraj je dodala kako je ovo treća Mirzina predstava koju je pogledala i čestitala mu na predivnom radu sa mladim ljudima.

Lejla Hakalović kaže kako je ovo jedna jako zanimljiva predstava i da je ona jedna mlada osoba koja treba krenuti u svijet u kojem će se susresti s tim problemima našeg društva koji su predstavljeni u predstavi. Dodaje kako je pronašla sebe u ovoj predstavi, ali da je njena jedina zamjerka što su svi ovi mladi ljudi opterećeni monolozima koje govore. U nekim dijelovima daju i višak energije kako bi upotpunili ono što žele da izvedu. Ističe kako je performans pokreta bio jako dobar i da je publika imala prikaz svih tih emocija, naročito kada je djevojka u hobotnici.

Siniša Tešanović je čestitao ekipi i izrazio želju da kažu koji dio muzike je autorska muzika, a koji nije. U uvodu je sve bilo jasno, prikazano scenskim pokretom, ali se složio sa Lejlom H. kako ima određenih problema u govoru. Rekao je Mirzi B. kako odlično radi sa mladim ljudima i pohvalio njihov istraživački rad koji ima jasnu simboliku.

Mirza B. je dodao kratku repliku kako je muzika autorski rad njihovog uposlenika, osim muzičkih podloga za koreografiju.

Muhamed Adem Merdžanić je pohvalio scene u kojima smo vidjeli minimalizam, jer je on uvijek dobar. Savjetovao je da porade na tehničkim problemima poput prejakog svjetla i muzike, kao i da se poradi na artikulaciji. Složio se sa Slađanom Z. kako je potrebno nešto da razbije taj monotoni ritam.

Mina Lazarević se nije složila sa Lejlom H. koja je rekla da mladi glumci ne mogu iznijeti te teške monologe, rekavši kako niko od nas ne zna šta oni prolaze privatno i šta osjećaju.

Amar Velagić kaže kako su glumci shvatili *geštalt* i uspjeli ga iznijeti do kraja. Posebno ga dojmila kombinacija stručnog i teksta iz prakse koji je imao poentu. Ovo je edukativna drama kojoj nedostaje scena humora.

Brankica Radonjić je dodala da to što nije bilo kamerno izvođenje, to nije narušilo kvalitet predstave. Pohvalila je Mirzu B. jer radi predstave koje su istraživačkog tipa kao i njegov rad sa mladim ljudima. Također, angažovanje stručnih saradnika je za svaku pohvalu. Kao lektor, ima problem sa dikcijom i artikulacijom i savjetuje da porade na tome.

Dragan Komadina naglašava kako je Mirza B. napravio scensku artikulaciju psihološke metode, ali da je pozornica prostor igre i treba se ipak poigrati s materijalom koji se dobije, tako što će se poigrati sa tekstom i poslagati ga onako kako ga on doživljava.

Strajo K. je zaključio riječima da je ova mlada ekipa dobila zasluženu podršku i primjedbe koje su iskrene i dobronamjerne i nada se da će im koristiti.

OKRUGLI STO

Pozorište mladih Tuzle, Tuzla

HANKA

Adaptacija i režija: Adnan Mujkić

Strajo Krsmanović je pozdravio sve prisutne te čestitao ekipi na odlično odrađenom poslu. Istaknuo je to da kada je čuo da se radi „Hanka“, bio je malo skeptičan po pitanju toga da li je moguće igrati modernu „Hanku“. Naglasio je kako su plasirali univerzalne dijelove koje ovaj tekst ima te odigrali ovu predstavu modernim senzibilitetom.

Adnan Mujkić (reditelj) se prije svega zahvalio na prilici da prisustvuju na ovogodišnjoj FEDRI. Dodao je kako su tu nakon deset godina, te se našalio kako su na 50. FEDRU doveli pedeset mladih glumaca i glumica. Objasnio je kako se bave dramskim odgojem djece od šest do dvadeset i devet godina, koristeći dramu za glavnu metodu edukacije mladih, zbog koje su do sada nastale devedeset tri predstave. Veliku radost mu budi i činjenica da su ovi mladi ljudi po prvi put na festivalu, te da će sa festivala ponijeti temeljne vrijednosti koje je on naučio prije deset godina kada je bio ovdje. Činjenica da ih je kroz pozorište prošlo oko 8.500 je, također, faktor koji govori o njihovom uspjehu.

Također, dodao je kako su zbog pandemije u jednom momentu u potpunosti obustavili proces rada sa mladima. Kasnije, kada je situacija bila bolja, proces su radili pod maskama, naglašavajući kako je najteže bilo da se okupe i zaokruže cjelinu.

“Zbog pandemije, mladi su se udaljili jedni od drugih. Čak su i roditelji prestali vjerovati u “masovna okupljanja”. Upravo, zbog toga smo znali da svoj 18. rođendan moramo obilježiti baš tako – masovno. Najteži posao je bila motivacija, ali uspjeli smo unatoč svemu. Zahvalio bih se kolegama koji su uskočili da pomognu mladim glumcima, naročito glumici Remiri Osmanović, poslije čega su roditelji povjerovali u projekat, te pustili svoju djecu da, unatoč pandemiji, naprave jedan veliki umjetnički poduhvat.” , dodao je.

Odlučili su pričati priču o ženi i njenom položaju u društvu, ploveći kroz Hanku, prikupljajući različita iskustva žena. Osnovni problem u svemu bio je reći šta se radi, jer, niko od mladih glumaca nije znao ko je autor ovog bezvremenskog djela. Kroz ovu predstavu su to definitivno naučili, postavljajući na jednak nivo i priču o ženi, ali i o Isaku Samokovliji.

Strajo K. se zatim obratio glumici **Belmi Huseinefendić**, glavnoj glumici kako bi pobliže objasnila svoju ulogu. Ona je zatim objasnila proces iz kog je dobila ulogu, te kako je, iako nije imala puno slobodnog vremena, odlučila pristati i uraditi ovu ulogu onako kako ona smatra da i treba –

50. TEATARSKI FESTIVAL FEDRA BUGOJNO

otkačeno, šašavo, hiperaktivno, sa puno ljubavi koja treba da se da. Shvatila je kako je Hanka baš slična njoj te kako se zaista pronasla u ulozi.

Vernesa Manov, članica žirija publike, dodala je kako je ovo bio spektakl koji joj je i više nego odgovarao. Savjet je bio za adaptaciju književnog djela, pri čemu Samokovlija ima tačno određenu karakterizaciju likova. Kaže da joj je falilo crte u opisima starijih likova (Haske i tetke Rife), te da nije dobila povratnu informaciju od strane istih. Također je dodala da je bila oduševljena atmosferom u scenama kafane, koja joj je pružila upravo takvu atmosferu.

Sladana Zrnić, članica stručnog žirija, dodala je kako žiri ima vrlo zahtjevnu ulogu, pri čemu je rekla kako je njihov zadatak da kritikuju, što će nadalje uraditi. Prvi problem je bila vizura, gdje su glumci bili okrenuti leđima u previše scena, što je davalo pogrešan znak. Druga stvar bila je zamjerka glavnoj glumici na ogroman gubitak energije pjevanjem, što je uticalo na njene naredne replike i songove. Također, dodala je da moraju obratiti pažnju na to da stvari moraju nivelisati, da poslije ozvučene koreografije nije lahko govoriti neozvučen. "Velika je dragocjenost ovaj folklor koji više i ne vidamo na sceni. Bilo je humora, emocije, igre, pa šta će nam više?" – dodala je.

Sinišu Tešanovića je fasciniralo to što glumci amateri mogu da iznesu ovako dobru predstavu. Složio se sa Sladanom kako treba da se poradi na tome da, iako je ovo bio pravi scenski spektakl, nije bio kompletan mjuzikl. Atmosfera predstave, podsjetila ga je na predstavu iz Beograda "Cigani lete u nebo". Dalje se osvrnuo na neke od glumaca ponaosob, te naglasio kako glumci koji nisu profesionalci zaista nisu zaostajali za onima koji jesu..

Edina Topčagić, kostimografkinja, zahvalila se na pohvalama za kostime, dodavši kako joj je inspiracija bio istoimeni film.

Brankica Radonjić je rekla da je obožavalac tog žanra, te kako joj se često dešavalo da ode da pogleda spektakl radi spektakla, a dobije „razočarenje“, što se ovoga puta, hvala Bogu, nije desilo. Dodala je da se po reakcijama publike sve vidjelo.

„Mi smo Balkan i mi ovu energiju osjetimo i nosimo u sebi“ – dodala je. Dalje je pojasnila da je likove Rife, Mušana i Ajkune doživjela kao filmske.

Senada Milanović se zahvalila ansamblu na spektaklu koji su priuštili kako publici, tako i njoj samoj, kao i na tome da su uljepšali ovaj festival.

MLADI KRITIČARI

Piše: Muhamed-Adem Merdžanić, student arhitekture (o predstavi OŽILJCI)

Predstava "Ožiljci", u izvedbi Dramskog studija JU "Kulturno-sportski centar" Kakanj, kreativan je način da se predstavi problematično poimanje emocija i javnog pokazivanja istih, a što je zastupljeno u društvu dugo kao stvarani proizvod kulture i tradicije ovih prostora, drugačije rečeno, "ožiljak" ustaljenih normativa ponašanja. Pohvalio bih kreativnost koju su učesnici i autor predstave pokazali, naročito u koreografiji i scenografiji, čije minimalističko uređenje dozvoljava da se fokusiramo na scensku igru. Radi se o performansu koji ima primarno edukativni karakter, te kao takav, mislim da je prikladnije da se izvodi u sklopu edukativnih programa. Ritam predstave (koreografija-pojašnjenje-koreografija-pojašnjenje...) je monoton i ne uspijeva održati potpunu pažnju do kraja. Prelazi između scena su veoma nagli i publika nema dovoljno vremena i prostora da "svari" monologe i prikaze iz prethodno viđene scene. Osjeti se nedostatak manje dramatičnih scena koje bi služile kao svojevrsni predah.

Pohvalio bih igru, dinamiku rasvjete i upotrebu materijala različitog kvaliteta. Primjer je upotreba bijele prozirne tkanine koja umanjuje transparentnost posmatrane scene, što vjerno prati posmatranu radnju. Nema previše "crtanja" što ostavlja prostor za maštu i aktivno sudjelovanje publike u performansu. Zamjerke imam na ubacivanje replika poput psovki i vulgarizama, a što je u radu amaterskih grupa postao trend koji za cilj ima demonstraciju zrelosti što publika osjeti i prepozna i što je po mom mišljenju, pretjerano i bez jasnog uporišta. Takve replike, u datom momentu, postaju samo jeftin prikaz "zrelosti". Cigareta je, također, potpuno nepotreban detalj koji se bez ikakvog razloga naprasno uvodi u predstavu. Mislim da su ovako ozbiljni monolozi prevelik zalogaj za uzrast izvođača, te da bi autor performansa morao uraditi preinake na tekstu. Artikulacija, dikcija, te tehničko-scenski elementi poput glasnoće muzike, usklađenosti muzike i pokreta, te svjetla koje je u sceni "ucjene eksplicitnim fotografijama" bilo prejako, mogu zasmetati i pokvariti konačan utisak. Na kraju, pohvalio bih rad sa mladim ljudima i proces koji su prošli u svom radu.

MLADI KRITIČARI

Piše: Lejla Hakalović, studentica Akademije scenskih umjetnosti u Sarajevu, Odsjek gluma (o predstavi HANKA)

Mjuzikli obično tu jesu da nas (publiku) zadive, oduševе, ponesu u neki drugi svijet, ujedno s druge strane, za glumce, to je najsloženiji dramski akt u kojem mogu da igraju; najteži, naprosto, vrsta izvedbe koja traži sve glavne elemente glumca na zavidnom nivou, od artikulacije, glasnosti, tačnosti izvođenja pjevačkih numera te kondicije pokreta i plesa.

Mjuzikl "Hanka", od "Pozorišta mladih Tuzle", sastoji se od talentovanih pojedinaca na području pjevačkih i plesnih umjetnosti, o glumi ću nešto poslije. Dakle, koreografije su rađene vrlo precizno i zanimljivo, učesnici različitih godišnjih doba vrlo su spretno pokazali svoje umijeće, baletan i balerina u intimnoj sceni Hanke i Sejde mogla je biti još energičnija i razrađenija, koreografija, čini se, sastavljena je vrlo oskudno te manjka koraka i zaigranosti od strane mladih izvođača. Zajedničke koreografije zaslužuju pohvalu jer su se plesači držali zajedno dobro, te su bili sinhronizovani što ovakva vrsta teatra zahtijeva. Muzika, korištena u predstavi, je originalna romska muzika "Đurđevdan" iz filma "Dom za vešanje", a što je lijep detalj. Smatram da nije bilo potrebe dodavati biografiju Isaka Samokovlije, iako domišljat detalj, nije toliko potreban. Ostali pjevači u izvedbi su se lijepo snašli i dostavili pristojne numere, u kojima je publika uživala, s tim da imamo na umu da se radi o romskoj muzici koja inače ne može ostaviti ravnodušnim, gledano o kojim se temama najčešće radi u takvim pjesmama. Gluma amaterskih izvođača ne bi trebala biti grubo osuđivana, no ne i potpuno progledana "kroz prste". Glumica koja je igrala Hankinu tetku, dostavila je jedan vrlo precizan izbor radnji koje su prouzrokovale organske osjećaje te vodile taj lik kroz predstavu onako kako bi se on sam i kretao. U izvedbi lika komšinica Haska, kod glumice se naziru elementi diletantizma i crtanja lika, umjesto da se samo pustilo da lik malo diše, ima viška "glumatanja" smijeha, a pozorište i scena ne trpe trivijalan pristup, površinski, taj lik je mogao biti mnogo efektniji da je glumica smanjila količinu energije datoј glasovnoj radnji.

Dolazimo do glavnih glumaca, ponavljanje na sceni znači da nešto fali, nije uredu ili se nešto zaboravilo, tako da, konstantno ponavljanje istih odabira iskazivanja ljubavi, Sejdine Hanki, sa tim rukama na njenoj glavi i ubacivanja u njeno lice pokazuje nedostatak mašte, lik kojeg Hanka ne želi za svog muža, glumac nam daje dovoljan angažman i smatram da je taj lik igran s razumijevanjem i tačnošću. Glumica koja je igrala Hanku, vrlo je bitno da razumijemo šta nam glavni lik govori u svakom momentu, no čak i u scenama kada je okrenuta potpuno publici, mi ne razumijemo zbog brzine stvaranja glasovnih cjelina i općenitog brzanja pri govoru, također mnogo "glumatanja" ili viška glume, koji je rezultat nedostatka unutrašnjeg organskog stvaranja emocije, te onda glumica nadoknađuje to, za publiku, neugodnim sredstvima i lako čitljivim da se "glumi", a ne igra u okolnostima u kojima se lik našao. Velika zamjerka bi bila to što su glumci okrenuti leđima publici, jer propuštamo bitne momente onoga što se dešava.

Gledajući sve, radi se o amaterskom radu, te su se neke stvari uveliko očekivale, no opet, dobro je imati konstruktivnu kritiku pomoću koje se može ići samo na bolje.

SA PREDSTAVE...

OŽILJCI

SA PREDSTAVE...

HANKA

ŠESTI DAN DRUŽENJA

KNJIGA UTISAKA

OŽILJCI

- Čestitam mladim ljudima. *F.A.*
- I drugi put, sve čestitke. Uхватili ste se u koštac sa odličnom temom i iznijeli je na moderan teatarski način. Volimo Kakanj *B.R.*
- Sjajan govor i izbor muzike.
- Govor popraviti obavezno.
- Svaka čast, toliko mladih ljudi na sceni. Pregršt emocija i poruka koje svi mi treba da čujemo. *N.K.*
- Kroz tugu koju ste odigrali, jednom davno sam prošao. Zaista ste to donijeli onako kako jeste. Djeco divni ste. *Vaš Jasafac*
- Ubjedljivo najbolja predstava ovogodišnjeg festivala.
- Aida Vehabović najbolja mlada glumica. Bravo ekipa!
- Sve čestitke mladim ljudima koji sa ogromnom emocijom i zrelošću igraju ovaj komad. Posebne pohvale koreografu. Svaka čast!

KNJIGA UTISAKA

HANKA

- Saoroma, babo, babo... POBJEDA!
- U svim segmentima se dočarava Hankin život i istinske emocije koje je prenijela na sve. *Nejla R.*
- Scenski spektakl, šteta što nije mjuzikl od početka do kraja. Gluma je došla u drugi plan zbog pjevača i plesača.
- Pravi spektakl. Odlična predstava. Ostao sam bez teksta.
- Bravo ekipa! Najbolja predstava koju sam dosad pogledala.
- Sve pohvale!
- Naježih se!
- Najbolji!
- Fantastična simbioza muzike i teatra!
- Savršeno!
- Duguju mi litru suza, najbolji do pobjede!
- Emotivni kolaps u najpozitivnijem smislu!
- Apsolutno najbolja predstava!
- Večeras sam došao iz Banjaluke zbog „Hanke“. Nisam se pokajao!
- Hvala, hvala, hvala! Čekala sam i dočekala „Hanku“.
- Scenski spektakl!
- Unatoč profesionalcima, mlada ekipa nije puno zaostajala. Hvala!

PREDSTAVLJAMO...

Predstavite nam se.

Zdravo! Ja sam **Belma Huseinefendić**. Imam 20 godina i dolazim iz Tuzle.

Kako je bilo raditi u ekipi koja broji 50 članova?

S obzirom da smo mi kao ekipa generalno jako dobri i uvezani, a dugo se znamo, nije bilo toliko naporno. Bilo je stresnih situacija i želje da svi odradimo maksimalno dobro svoj posao, ali nije bilo teško. Rekla bih da je ovo čak jedan od procesa koji mi je najlakše i najbolje prošao.

Kako je tekao proces nastanka Vaše predstave/uloge?

Proces je bio dinamičan, a druga stvar, bio je malo teži u smislu spoznaje lika, ko je Hanka, šta ona želi da kaže/poruči. Taj dio procesa bio je malo teži iz razloga što je to malo drugačije vrijeme, tada su bile drugačije spoznaje i sam dio prebacivanja u to vrijeme, prilično je zahtjevan. Kada sam se pripremala za ulogu Hanke, došla sam do spoznaje da mi ona i nije toliko strana, već mi je, naprotiv, veoma bliska srcu.

Šta vam kao ansamblu znači FEDRA i to što ste na FEDRI?

Mislim da su nam iskreno srca bila puna kada smo saznali da smo prošli i da predstavljamo svoj grad. Svim srcem smo željeli da damo sve od sebe i pokažemo ko smo i šta smo mi, i koliko možemo da prenesemo te nam je stvarno velika čast što smo danas tu.

PREDSTAVLJAMO...

Predstavite nam se.

Ja sam **Nejra Begovac**, dolazim iz Kaknja, imam 16 godina. U pozorištu sam već dvije godine. Igrali smo predstavu „Ožiljci“.

Recite nam nešto o pozorištu iz kojeg dolazite.

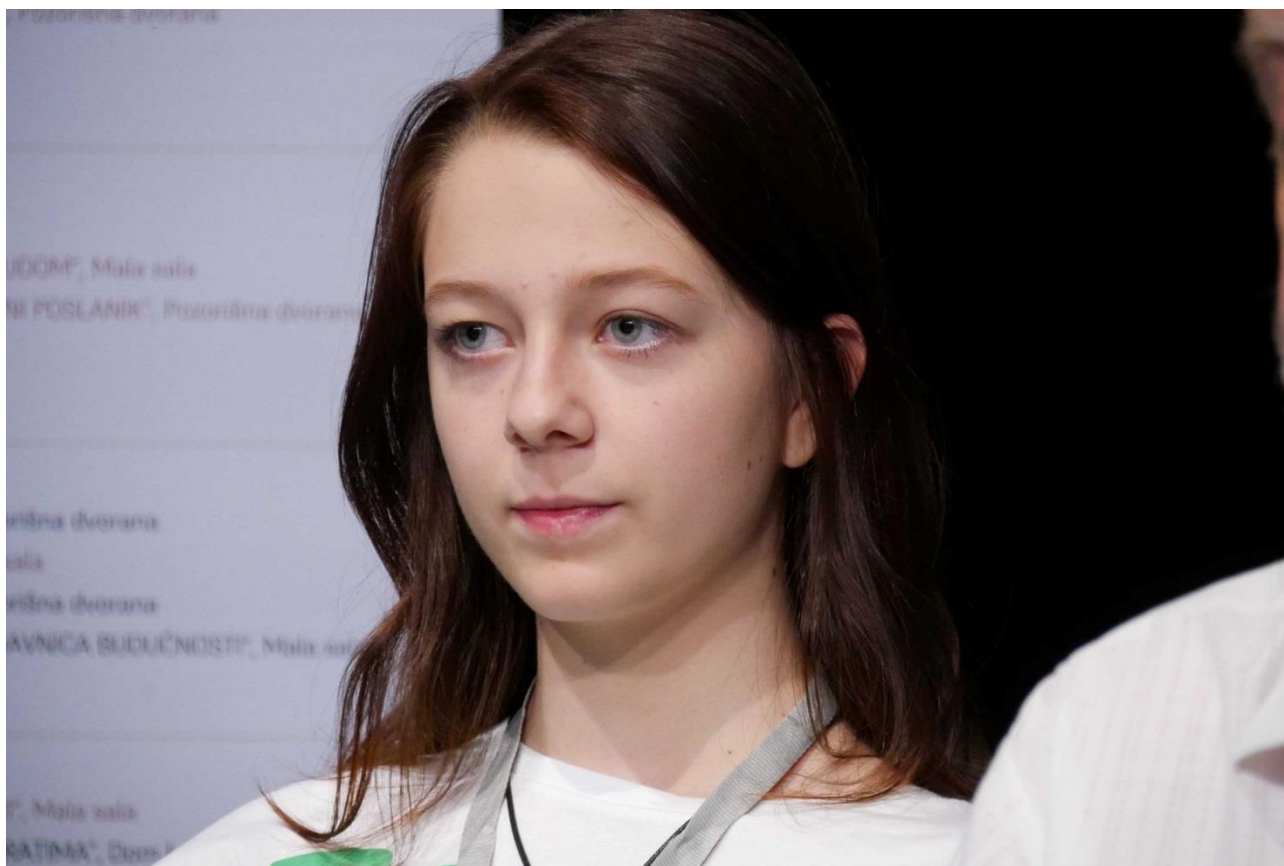
Naše pozorište radi već nekih 50 godina. Kroz njega su prošle brojne generacije, od kojih za našu mogu reći da je poprilično uspješna.

Kako je tekao proces nastanka Vaše predstave/uloge?

Proces je bio vrlo složen. Od radionica sa psihologom, do samostalnog pisanja naših monologa, te koreografija i scenskih pokreta koji sve to dočaravaju, sve nam je pomoglo da bolje shvatimo svoja osjećanja. U dosta toga sam se pronašla, sve je bilo vrlo zanimljivo i nimalo dosadno.

Šta vam kao ansamblu znači FEDRA i to što ste na FEDRI?

Za nas je ovo velika čast, pogotovo jer je ovo pedeseti jubilarni festival. Moram priznati da je jako lijepo i zaista smo ponosni što smo tu.

RAZGOVOR SA...

MIRZA BAJRAMOVIĆ

Kako Vam je na Festivalu, koji su vaši prvi utisci?

Itekako nam je ugodno. Vraćamo se kući sa pozitivnim utiscima. Nevjerovatna posjećenost publike na predstavama, sama atmosfera Festivala je fantastična. Stvarno bih čestitao na ovakvom velikom uspjehu, jer 50. Festival je stvarno velika stvar.

Kakvi su vam utisci sa upravo završenog Okruglog stola?

Ovo je drugi put da se Dramski studio iz Kaknja pojavljuje u Bugojnu. Prvi put je to bilo prije petnaest godina. Najmlađa smo grupa ove godine. To nam je posebni motiv i dodatni vjetar u leđa za budući rad. Upravo tako nešto smo doživjeli na Okruglom stolu, kritike od strane žirija i od ljudi koji su gledali predstavu. Mi smo zadovoljni.

Kako Vam je bilo raditi sa mladim ljudima, slušati njihove potrebe i njihove emocije?

Za sami naziv, kolega koji je radio muziku je predložio naslov "Ožiljci". Predstava "Ožiljci" je kolektivni, autorski rad. Obuhvaća emocije brige, ljutnje, straha i tuge. Jako zanimljiv proces, dugo smo istraživali i radili. Počeli smo u oktobru 2021. godine, a naša premijera bila je maju 2022. godine. U toku rada glumci, su dobili zadatak da sastave ispovijesti na date teme. Trebali su napraviti monolog koji je istinit i ličan, ali da ne govore. Svaka emocija utiče i na tijelo. Zato smo i dobili ideju za koreografiju. Govor sa pokretima smo sastavili i dobili jednu cjelinu.

RAZGOVOR SA...

ADNAN MUJKIĆ

Kako doživljavate svoj dolazak na FEDRU?

Sretan sam kao čovjek pojedinac koji je imao priliku četiri puta biti učesnik FEDRE. To iskustvo koje ja lično nosim za svoje neko sazrijevanje i buduću profesiju, meni je od životne važnosti. Hvala što ste nam dali priliku da budemo dio svečanosti broja 50, gdje smo mi došli sa brojem od 50 članova. Kada smo poslije korone krenuli raditi ponovo, ja sam znao da ekipa mladih ljudi mora doći na ovakav Festival. Zašto? Zato što je

ovaj Festival onaj koji na senzibilan i osjetljiv način njeguje ozbiljnost u pristupu izučavanja pozorišta, a s druge strane ljubav i potrebu da se svi koji dolaze ovdje još profesionalnije i ozbiljnije bave ovim. Mi u državi moramo prepoznati ovo kao blagodat, iz Pozorišta mladih Tuzle smo prepoznali to. Sretan sam što smo igrali predstave u Tuzli, na različite načine skupili finansijska sredstva, naravno, uz podršku vas iz organizacije i što smo ovdje. Siguran sam da nose za život nezaboravno iskustvo koje im je jedna kockica u mozaiku.

Da li su se slegli utisci od sinoć, reakcija publike, igranja i Okruglog stola?

Došli smo u sastavu nekoliko profesionalnih glumaca koje smo uzeli kao jednu vrstu garancije da će ovako velik projekat Isaka Samokovlije biti jako učinkovit. Došlo je nešto roditelja, djece, i mladih i iskustva svih su takva da su se pitali zašto moraju kući. Mnogo mi je bitno što su mladi oduševljeni. Siguran sam da će po povratku u Tuzlu stvoriti kritičku masu, kreirati nove predstave koje će sigurno biti kandidati za selekciju FEDRE. To je ono čime se lično mogu pohvaliti jer mi mnogo njegujemo pedagoški pristup. Osmislili smo kocept rada Pozorišta mladih Tuzle u odgajanju buduće mlade osobe. Ako je suditi po reakcijama, mislim da smo ostvarili taj cilj. Ja sam prezadovoljan kada je u pitanju Okrugli sto, komentarima, publikom koja je gledala predstavu... Kada je publika izlazila iz sale, ispraćali smo ih sa različitim emocijama, međusobno smo se grlili, čestitali, dijelili suze, emocije, sjećali se svakog svog tragičnog trenutka u životu koji je identifikovan sa pričom o Hanki. Mislim da jedno profesionalno pozorište ne bi trebalo imati veći kompliment i ljepše reakcije koje smo mi ovdje osjetili.

Koliko je važno postojanje Srednje savremene umjetničke škole iza koje i Vi stojite?

2018. godine su nam roditelji rekli da ovo mora ući u neki sistem i postati srednja škola. Poslije tri godine smo uspjeli ostvariti taj projekat i osnovali smo srednju školu koja koristi dramu u odgoju. Pristup obrazovanju je inovativan i kreativan te se kroz dramu jasno stvaraju generacije novih mladih ljudi koje misle svojom glavom i koji su izgradili 21. kompetenciju, opstanak i život u 21. stoljeću. Kroz program ćemo imati i produkciju novih pozorišnih predstava, a učenike smo ovdje doveli da vide šta je protokol jednog festivala, šta je to okrugli sto, doček, prateći program, promotivna kampanja... Mi u našoj školi školujemo izvedbene animatore i omladinske lidere koji su došli da vide predstave i kako druga sredina pristupa kreiranja različite forme i stilova pozorišne predstave.

RAZGOVOR SA...

VERNESA MANOV, članica Žirija publike

Kako se žiri publike nosi sa ovim teškim zadatkom, jer trebate izabrati najbolju od trinaest takmičarskih predstava, da li Vam je teško?

Generalni razgovor će se obaviti večeras. Iako mi već poslije svake predstave razmijenimo mišljenja između nas. Dajemo svoja mišljenja prema predstavi, a, također, i naše emocije. Imamo priliku i na Okruglom stolu reći nešto o igranim predstavama, gdje smo uvijek iskreni. Sviđa nam se raznolikost tema, motiva, tehnika... Večeras će biti težak posao pred nama.

Kako ste zadovoljni reagovanjem publike na dosadašnjim predstavama, kao i odzivom iste na ovogodišnjem Festivalu?

Kada dolazim na plato KSC-a Bugojno, osjetim neku izvjesnu radost kada vidim jako puno ljudi koji dolaze u teatar. Jako se obradujem kada su tu djeca i mladi. Radujem se priči koju Teatar FEDRA ima. Ovo nije samo hram umjetnosti našeg grada, nego i hram umjetnosti regiona. To je za današnje vrijeme jako važno.

Večeras nam igra Trebinje. Oni su vrlo često favoriti publike, šta žiri publike očekuje od Trebinja večeras?

Očekujem jako mnogo. Ja sam osoba koja jednostavno sjedne, i ono što dobijem sa scene i unutar predstave, to vrednujem. Nemam toliko predrasuda i očekivanja. U teatar idem sa parolom "bavite se teatrom jer teatar je život".

PROMOCIJA MONOGRAFIJE...

PISMO OBRAĆANJA...

TIDŽA ČAUŠEVIĆ, urednica monografije

Poštovani ljubitelji teatra,

Želim da vas, kao prvo, pozdravim i poselamim te zahvalim što ste izdvojili svoje vrijeme da danas budete ovdje. Žao mi je što nisam sa vama, da popričamo, razmijenimo mišljenja i da čujem i vaše utiske o Monografiji. Da mi je neko prije dvije godine, kada sam pravila dizajn plakata sa onim crvenim simbolom *covida*, rekao da neću moći prisustvovati jednom važnom događaju baš zbog tog *covida*, ne znam šta bih pomislila, ali je uistinu tako. *Covid* je tu, pozitivan test, simptomi kao onda kad primih prvu vakcinu, pa nešto

kontam, možda mi ovo dođe kao buster vakcina.

Eh sad, šta reći o Monografiji? Jučer, kada sam je vidjela, frišku ispod štamparske prese, dok sam otvarala po prvi put stranice, osjetila sam zadovoljstvo. Možda ona nije perfektna, mogla je biti i bolja, ali koliko vremena smo imali i koliko materijala, mislim da je itekako dobra. Prilikom sastavljanja i organizacije iste, bili smo u mnogim dilemama, od toga kako prikazati različite periode, od onih za koje nismo imali mnogo materijala, do ovih posljednjih koji su kroz Nedžadove biltene, i Batine fotografije oslikavali i opisivali svaki dio festivala, do toga kako opisati okrugle stolove, biltene i drugo. To mnoštvo materijala je onda, sa druge strane bio izazov, jer smo morali birati bitno od nebitnog i na kraju smo dobili 299 stranica na kojima je opisano 50 festivala, od 1959. godine do danas.

U prvom dijelu Monografije, dali smo riječ načelniku Hasanu Ajkuniću jer je bio velika podrška u ponovnom pokretanju festivala nakon rata. Mirza Idrizović, kao direktor KSC-a je također dao svoju riječ, a Vahid Duraković, neko ko je svo ovo vrijeme prisutan i vrijedno radio, dao je osvrt na osnivanje i razvoj festivala. Želim da se zahvalim Straji Krsmanoviću, Rusmiru Agačeviću, Nedžadu Milanoviću, Slađani Zrnić, Seadu Đuliću, Senadi Milanović, Faiku Salihbegoviću, Jesenku Muzaferiji, Aldinu Omeroviću, Željku Miloševiću, Vedrani Kisić Alagić, Mirsadu Abazoviću i Sanji Krnjajić koji su kroz svoje lične priče opisali festival i podijelili sa nama svoje utiske, proživljene lijepe trenutke, i nekako nam dočarali život za vrijeme festivala.

Zatim smo nabrojali sve predstave koje su igrale, i nagrade koje su osvojene, za period of 1959. do 1989. godine i ovdje zahvaljujemo Rašidu Muminagiću koji je 1989. godine izdao publikaciju TRIDESET FESTIVALA AMATERSKIH POZORIŠTA BOSNE I HERCEGOVINE iz koje smo crpili informacije za ovaj period. Žao mi je da nismo imali fotografija ovog perioda.

Period od 2006. do danas je pokriven sa više informacija, fotografija, opisa svake predstave, uloga i nagrada za svaku godinu. Dalje smo nabrojali sva pozorišta, osobe odgovorne za organizaciju festivala, a zatim registar koji, nadam se, oslikava bogatstvo učesnika i osvojenih nagrada.

Na kraju se želim zahvaliti Senadi Milanović, Vahidu Durakoviću i Nur Rustempašić koji su izdvojili mnogo vremena kako bi ova monografija vidjela svjetlo dana, a posebna zahvala direktoru Mirzi Idrizoviću koji me je bodrio i ulijevao pozitivnu energiju uvijek kada bih posustala na ovom putu.

Hvala vam još jednom i nadam se da ćemo sljedeći festival dočekati zaista bez *Covida*.

S poštovanjem,

Tidža Čaušević

O PROMOCIJI MONOGRAFIJE...

Prof. dr. Mirsad Abazović, emeritus

Mirsad D. Abazović

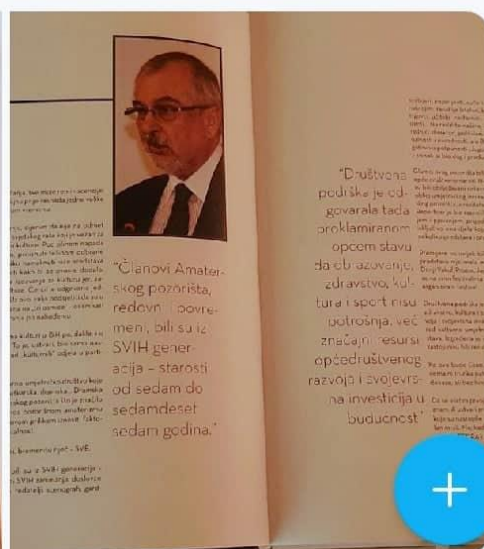
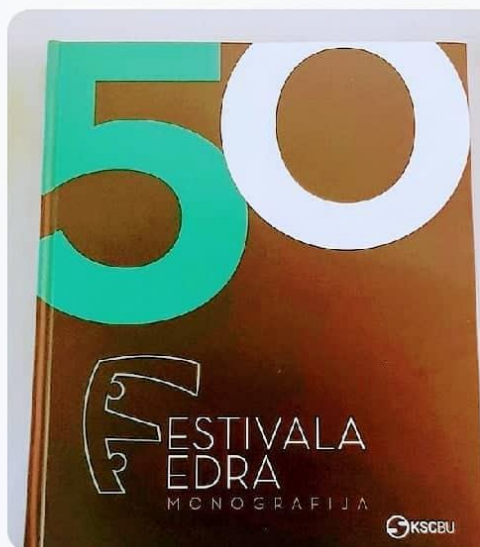
@MirsadAbazovic

Prof. emeritus; Sarajevo, B&H; QUOT VERBA, TOT PONDERA!

📍 Sarajevo 📅 Datum pridruživanja: lipanj 2016.

5.454 – broj praćenih profila **11.171** osoba koja prati**Tweetovi****Tweetovi i odgovori****Medijski sadržaj****Mirsad D. Abazović** @MirsadAbazovic · 32 s

U Bugojnu je danas, u okviru obilježavanja 50 godina festivala pozorišnog amaterizma u BiH, održana promocija monografije o tom vremenu. Čast mi je da je uvršten i moj tekst. Iz zdravstvenih razloga nisam prisustvovao promociji, što ne umanjuje sreću i ponos na sve to. 😊🌿

VEČERAS...

Pozorišna dvorana

20,30 sati

**Kulturni centar Trebinje –
Gradsko pozorište
ZAMALO PRED VRATIMA
(Igor Sverdlin)**

Režija: Darko Kurtović

Igraju:

Darko Kurtović
Igor Sverdlin
Zoran Jakšić
Mirjana Bokun
Vladimir Samardžić
Bojan Ninković
Jefimija Ot

Помоћник режисера: Lazarela Miljković

Scenograf: Milica Jeremić Telebak

Kostimograf: Milica Jeremić Telebak

Autorska muzika: Jovan Vučur

Tehnika: Boris Glušac, Vojislav Elez, David Popadić

Inspicijent: Lazarela Miljković

Producent: Marijana Gudelj

Plakat i fotografija: Jovan Vidaković

O predstavi:

Priča o pozorišnom amaterizmu ispričana iz ugla glumaca koji očajnički žele napraviti predstavu, a rok za završetak je svega nekoliko dana. Entuzijazam nije dovoljan, štaviše, on postaje prepreka onog trenutka kada emocije potpuno istisnu racio. Kreće gotovo sumanuta pozorišna avantura u kojoj se smjenjuju dramske slike neostvarenih želja i neodigranih predstava, slike zbilje i pozorišne igre, a kako vrijeme odmiče, ansambl je sve dalji od konačnog proizvoda - predstave koja će konkurisati na festivale i igrati se na radost brojne publike. Publika prisustvuje pozorišnom činu koji to nije i prati glumce koji u svojoj zanesenosti nisu svjesni da je njihova potraga za pozorišnim činom najbližnja beketovskom čekanju Godoa koji neće doći. Dramski komad je inspirisan istinitim događajem, a sve osim tog događaja je izmaštano (ili ipak nije?!)

O REŽISERU

DARKO KURTOVIĆ

Darko Kurtović je rođen 1971. godine. U pozorištu i oko pozorišta je već skoro 40 godina. Dobitnik je više nagrada za glumu na raznim festivalima, a posebno mu znače one sa festivala iz Bugojna, Prijedora i Trebinja. Pasionorani je obožavatelj muzike i koncerata, poznat kao veliki fan benda Hladno Pivo, ali i Bombaj Štampe i Goblina (Stones i Ramones se podrazumijevaju).

Vlasnik je i pjevač pank rok benda Defficit Mozzga. Još uvijek skuplja stripove, posebno Dilan Doga, Marti Misteriju, podrazumijeva se, Alan Ford.... Veliki filmofil i ljubitelj kina, vlasnik doživotne ulaznice za kino Kulturnog Centra Trebinje. Pojavljivao se i u

nekim popularnim serijama i pokojem filmu (LZN, Na mliječnom putu...). Čeka priliku da snimi svoj film. Trenutno je zaposlen kao voditelj u Radio Trebinju.

KULTURNI CENTAR TREBINJE – GRADSKO POZORIŠTE

Gradsko pozorište Trebinje je osnovano 2009. godine pri JU Centru za informisanje i kulturu, a od 2013. godine djeluje u okviru JU Kulturni centar Trebinje. Gradsko pozorište Trebinje, s obzirom na kratak vijek postojanja pod ovim imenom, dobitnik je više prestižnih nagrada među kojima su i pobjedničke nagrade na republičkim i regionalnim amaterskim festivalima.

Od 2014. godine, pored amaterske produkcije, Gradsko pozorište stvara i organizaciono sazrijeva pa se nastoji razvijati i profesionalna scena. U tom pravcu i cilju razvoja i postepenog ustoličenja profesionalne scene, koju Trebinje sigurno zaslužuje, od 2014. godine do danas u produkciji Gradskog pozorišta realizovana su četiri profesionalna pozorišna projekta.

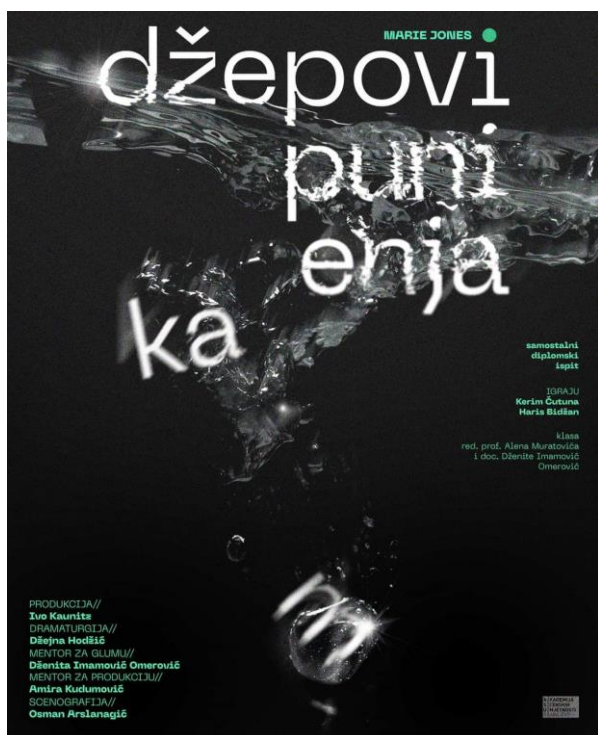

NAJAVLJUJEMO ZA SUTRA...

U čast zatvaranja 50. festivala FEDRA

Pozorišna dvorana

20,30 sati

**Akademija scenskih umjetnosti
Sarajevo**

DŽEPOVI PUNI KAMENJA (samostalni diplomski ispit)

Igraju:

Kerim Čutuna
Haris Bidžan

Produkcija: Ivo Kaunit

Dramaturgija: Džejna Hodžić

Mentor za glumu: Dženita Imamović Omerović

Mentor za produkciju: Amira Kudumović

Scenografija: Osman Arslanagić

IZ MONOGRAFIJE...

NEZABORAVNI FESTIVALSKI DANI

Piše: VEDRANA KISIĆ-ALAGIĆ

Biti dio Teatarskog festivala FEDRA je zbilja velika čast. Imala sam sreću da sam bila dio Organizacionog odbora i redakcije biltena, kao neizostavnog dijela našeg Festivala, nekoliko godina, a opet mi se čini premalo.

Sjećam se da sam 2006. godine, kao studentica književnosti u Sarajevu, ljetno, naravno, provodila u svom gradu. Glavna vijest je bila da se obnavlja Festival FEDRA o kojem nisam baš puno znala. Tata mi je ispričao o Festivalu prije rata i njegovoj važnosti u tadašnjoj Jugoslaviji. Bila sam sretna da mogu svjedočiti prvoj poslijeratnoj smotri pozorišnih amatera u našem gradu. I bilo je divno, nekoliko dana uživanja u predstavama, okruglim stolovima, druženjima, a bila sam tek posjetiteljica. Lijepo je bilo gledati glumce našeg Teatra FEDRA, profesore iz Gimnazije, vrijedne radnike KSC-a i sve druge koji su sa velikim entuzijazmom podizali Festival iz pepela, vraćajući mu nekadašnji sjaj! Nastavilo se.

Moja sreća je bila da sam se 2014. godine, tada već kao profesorica, našla u svojoj nekadašnjoj školi, gimnaziji, gdje su me moji dragi profesori i prijatelji Nedžad i Senada usmjerili na Festival. I tada je počelo i trajalo je sedam godina do mog preseljenja u drugu državu. I tek sam tada shvatila da je rad na Festivalu, u mom slučaju u redakciji biltena, vrlo odgovoran, da ne traje samo osam dana, nego mnogo duže i da se ništa ne prepušta slučaju. Posebno su zanimljivi prateći programi, jer je repertoar i više nego bogat. Izložbe, dječije i omladinske predstave, radionice za mlade glumce, gostujuće predstave, svirke, sve je to ono što nam je potrebno tih ljetnih dana kako bismo u pravom smislu riječi ispunili dušu.

I svi radimo kao jedan, jer koliko god različiti bili karakterno i dobno, cilj nam je isti, Festival pokazati u najljepšem svjetlu. Imala sam privilegiju da budem članica redakcije biltena koji je neizostavni i vrlo važan dio Festivala, jer tim pisanim tragom smo bilježili sve događaje na njemu. I bila mi je velika čast promovirati naše bugojanske brendove, kreativno blago koje imamo u našem gradu. Naš urednik biltena, profesor Nedžad Milanović, nam je davao slobodu, ali i ohrabrenje da naše ideje i kreativnost slobodno iskažemo na stranicama biltena. Na naše zadovoljstvo, koliko god smo biltena štampali, uvijek se traži primjerak više. Nekada će neko u arhivi listati naše biltene koji obiluju i brojnim fotografijama koje je zabilježio kroz svoj prepoznatljivi objektiv naš Edin Ćatić Bato.

Danas, nažalost, nisam fizički dio Festivala, ali Festival je uvijek dio mene. Ponekad kada me pitaju šta sam radila u svojoj domovini, spomenem na njemačkom, svojim ostrim naglaskom, zbog čega se često moji sagovornici misle da sam iz Rusije ili Poljske, ponosno otkrijem da sam ja iz najljepše zemlje Bosne i Hercegovine, divnog grada Bugojna u kojem postoji jedan iznimno važan Festival koji traje prekratko, ali opet dovoljno dugo da bi čovjek uživao u pozorišnoj umjetnosti.

50. TEATARSKI FESTIVAL FEDRA BUGOJNO

Zahvalna sam na prilici da budem dijelom Festivala svima s kojima sam sarađivala, a posebno svojim profesorima Senadi i Nedžadu Milanoviću, nekadašnjem direktoru Festivala Vahidu Durakoviću i sadašnjem Mirzi Idrizoviću jer me Festival nesumnjivo jednim dijelom izgradio da budem ono što sam danas i da steknem jedno takvo dragocjeno iskustvo.

Hannover, 26.04.2022.

IZ MONOGRAFIJE...

OKRUGLI STO

Piše: LUKA KECMAN

Pre izvesnog vremena sam konstatovao da sam u pozorištu punih pedeset godina, i to ako ne računam one najranije nastupe. Rekoh sebi, zar ti nije već dosadilo? Godine se ponavljaju, ljudi, predstave već viđene, nemušti komentari nakon premijera, i to onoliko koliko traje pozdravljanje poznanika, licemerna čestitanja i onda ćutanje. Više niko o predstavi ne prozbori ni reč. Kritike nema a sa Festivala su proterani okrugli stolovi kritike, u pravom njihovom značenju, i umesto njih vode se neke konferencije za novinare, na kojima pričaju autori predstava. Sami napisali, sami režirali, sami odglumili i sami sebe hvale. Posebno me oduševljava pitanje inventivnih voditelja okruglih stolova; recite nam kako je tekao proces stvaranja predstave?! Zaista se pitam, kako mi već nije dosadilo to i takvo pozorište? Očigledno da nije. Postoje još uvek mestagde se o pozorištu priča, promišlja, polemise... Dva su takva mesta, jedno je u Bugojnu a drugo u Trebinju. To su mesta u kojima žive Festivali koji imaju instituciju okruglog stola! Godinama sam, u raznim svojstvima i povodima, boravio u Bugojnu i bio deo te institucije zvane Okrugli sto. Domaćini su mu pristupali ozbiljno. Pozivali su dobre poznavaoce i zaljubljenike u pozorište da budu voditelji razgovora posle odgledanih predstava. Svaka predstava je imala isti tretman. To mi se posebno dopadalo i cenio sam takav stav, iako znamo da ne zaslužuje svaka predstava isti pažnju. Kvalitet je bitan. Ali, ovde dolaze pravi zaljubljenici u pozorište i imaju pravo da nešto i ne znaju. Zato nikada niko nije bio povređen ili uvređen. Ponekad bi razgovori prerasli u svojevrzne časove o glumi, režiji, sceni, kostimu... Ponekad bi čuli prave male eseje o odgledanim predstavama i to izrečene od bugojanske publike, koja je u velikom broju ostajala na okruglom stolu. Ponekad bi pomislio da sve u životu zaista ima poseban smisao. Zato sam rado dolazio u Bugojno da gledam predstave, često putujući svaki dan iz Banja Luke i vraćajući se kasno nakon okruglog stola. Trudio sam se da svaki put govorim o viđenom, o predstavi. Da ukažem na sve ono što je bilo dobro, ali i na momente koji se kose sa pozorišnim zakonomernostima. Svaki put sam naglašavao da je pozorišna kritika pozitivan čin, a ne negativan. Da postoji još od Aristotela i njegovih Didaskalija koje su zapravo pouka ili uputstvo o tome kako nešto treba činiti. Možda sam ponekad znao i da odužim, onako profesorski, ali ne sećam se da je to nekome zasmetalo. Najsrećniji sam bio kada bi se povela polemika, jer bez nje nema ni umetnosti, nema napretka. Jednoulje, gde god da se desi, ne donosi prosperitet. Ostaje se u samozadovoljnoj žabokrečini pa se čuje samo kreketanje, a to, ipak, nije melodija.

Nekoliko godina nisam bio na Festivalu i ne znam da li je još uvek ovako kako ga ja pamtim. Voleo bih da je bolji i da se još uvek neguje pravi okrugli sto kritike.

Na kraju jedno izvinjenje što u tekstu nisam naveo ni jedno ime, iako su ta imena davala suštinu razgovorima o predstavama, zato što bih sigurno nekoga zaboravio i tako ga nehotice uvredio. Nekih više nema među nama i pominjanje njihovih imena bi me odvelo u male eseje o njima i njihovom radu, a ovde je ipak centralno mesto njegovo veličanstvo....Okrugli sto! Organizatorima i Festivalu čestitam prvih pedeset godina i želim dug vek i radost pozorišnog života!

EDO VON KORJENIĆ, VON OVO VON ONO

TAJNE

I ovu zalutalu noć
biti ću
i ne biti
za tebe...

kao tajne
što previsoko lete
i svete se
bez milosti

a moja zlatna ptica
u srcu
plače tiho
u sebi
poput andjela
skrivenog
u crvenom oblaku
zatvorenih očiju

i bude samo
sveta tišina
sve do neba

RASPOLOŽENJE DANA

Jesmo li se zatvarali?	Jesmo!
	
Drzali distancu?	jesmo!
	
Nosili maske?	jesmo!
	
Vaksinisali se?	Jesmo!
	
Je li funkcionisalo?	Nije!
	
Hoce li mo opet?	Hocemo!
	

OBAZIRANJA...

FEDRO: Nemoj pogled da sakrivaš.

FEDRINICA: Ne sakrivam, izražavam duboku zabrinutost.

FEDRO: Probaj biranim riječima da mi to obrazložiš.

FEDRINICA: Što ona omladina u predstavi samo crno misli?

FEDRO: Teška srca moram priznati da se slažem s tobom.

FEDRINICA: Toliko me nešto stislo u prsima, stužilo mi se zbog onih teških priča, haman će mi ostati ožiljak u duši.

FEDRO: Kakav ožiljak, na onoj drugoj predstavi si sva poigravala na stolici. Strah je ovladao mnome.

FEDRINICA: Zbog čega strah, dragi mužu?

FEDRO: Da ne skrtiš onu stolicu i ne svrataš pred onolikim narodom.

FEDRINICA: Ti ćeš mi reći, gore si od mene skak'o. Još me sramotiš što se dereš kad ona Hanka pjeva, narod se okreće.

FEDRO: Ho'š to reći da ne umijem pjevati?

FEDRINICA: Umiješ 'nako, ali brate, u falšu si stalno.

FEDRO: Ja u falšu? Ja sam Safet Isović za tebe, nemoj da te opucam ovom tablom zajedno sa findžanima i džezvom. Ti ćeš meni govoriti da ja ne znam pjevat!

FEDRINICA: Mogu ja tebi i slagati ako će ti biti lakše. Eto, dobar si pjevač.

FEDRO: Matere mi moje, onaj Sejdo iz predstave je bio upravu.

FEDRINICA: Što je upravu? Budalaš jedan i kurvar.

FEDRO: Zato što je nožem usmrtio onu Hanketinu.

FEDRINICA: Baš si bezobrazan, a ne govoriš da je upravu Ajkuna jer je dobra i ima dekolte.

FEDRO: I nju je Sejdo treb'o ubiti ili je bar raniti. Šta ona glumi nekakvu gazdaricu.

FEDRINICA: Njoj se posrećilo u životu.

FEDRO: Što joj se posrećilo, zbog Sejde?

FEDRINICA: Pa i Sejdo, posrećilo joj se što joj je čovjek umro pa se razrahatila.

FEDRO: Aaa, to bi ti voljela da ja umrem pa da se ti razrahatiš fitmijo jedna?

FEDRINICA: Nisam to rekla, ali eto, ako Bog tako odredi, šta ja tu mogu... Mislim, izvini, ali tako je.

FEDRO: Nećeš taj film gledat da ja umrem prije tebe, nemoj me ljutiti da sad uradim nešto što će tebe i sve druge uvjeriti da ćeš umrijeti prije mene. Hoćeš li to, hoćeš?

FEDRINICA: Smiri se bolan Fedro, pij tu kahvu. Samo unosim dozu uzbuđenja u naš život, nalet te ne bilo.

50. TEATARSKI FESTIVAL FEDRA BUGOJNO

DIREKTOR FESTIVALA

Mirza Idrizović

ORGANIZATOR KULTURNIH AKTIVNOSTI

Vahid Duraković

KOORDINATOR FESTIVALA

Elma Idrizović

PR FESTIVALA

Adna Rizvan

SELEKTOR

Sead Đulić

STRUČNI ŽIRI

Sladana Zrnić

Aldin Omerović

Dragan Komadina

MODERATOR OKRUGLIH STOLOVA

Strajo Krsmanović

ORGANIZACIONI ODBOR

Hasan Ajkunić

Mirza Idrizović

Vahid Duraković

Senada Milanović

Nedžad Milanović

Sanja Krnjajić

Tidža Čaušević

Antonio Džolan

Edin Ćatić Bato

Suad Velagić

Elma Idrizović

Azra Karalić

Adna Rizvan

Haris Haznadarević

ŽIRI PUBLIKE

Edin Korjenić

Dubravka Vukadin

Sead Karadža

Emina Hozić

Senad Jusić Čupo

Vernesa Manov

Adnan Salkić

Jasmina Mlaćo

Amar Velagić

Lamija Mlaćo

REDAKCIJA BILTENA

Nedžad Milanović, urednik

Senada Milanović

Ermina Musić

Suad Velagić

Belma Šabić

Mirza Bušatlić

SARADNICI NA BILTENU:

Adin Kurbegović

Emina Duradbegović

Selma Haznadarević

Adi Velagić

Fatima Aletić

DIZAJN PLAKATA I KATALOGA

Antonio Džolan

FOTOGRAF/SNIMATELJ/MONTAŽA

Edin Ćatić Bato

TEHNIČKA EKIPA

Edin Ćatić Bato

Senad Imamović

Mahmut Ždralović

Adin Zajmović

Armin Bevrnja

SARADNICI:

Sanja Krnjajić

Ajla Dadović

Lamija Fuka

Nejla Kadrić

Farah Terzić

Elma Dautbegović

Iman Idrizović

Danis Sijamija

Selma Huskić

Iman Pandžo

Ines Fuka

Azra Dželihodžić

VAŽNI BROJEVI I SERVISNE INFORMACIJE:

-POLICIJA 122

-VATROGASCI 123

-HITNA POMOĆ 124

-PORTIRNICA KSC-a 030/509-722

-AUTOBUSNA STANICA 030/251-789

-HOTEL VILLA GRANDE 062/500-577

-DIREKTOR FESTIVALA 030/509-720

-UREDNIK BILTENA 061/796-877

Preporučujemo vam da svratite na osvježenje u Caffè HOLLYWOOD, caffè STORY i Pizzeria LITTLE BIG (plato KSC-a).